

Ročník 1978

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 28

Vydána dne 26. října 1978

Cena

OBSAH:

121. Branný zákon (úplné znění branného zákona, jak vyplývá z pozdějších zákonných změn a doplňků)
122. Zákon o některých služebních poměrech vojáků (úplné znění zákona o některých služebních poměrech vojáků, jak vyplývá z pozdějších zákonných změn a doplňků)
Oznámení o vydání obecných právních předpisů

121

PŘEDSEDNICTVO FEDERÁLNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

vyhlašuje

úplné znění branného zákona ze dne 23. března 1949 č. 92 Sb., jak vyplývá ze změn a doplnění provedených Ústavou Československé socialistické republiky ze dne 11. července 1960 č. 100 Sb., ústavním zákonem o československé federaci ze dne 27. října 1968 č. 143 Sb., ve znění ústavního zákona ze dne 20. prosince 1970 č. 125 Sb. a ústavního zákona ze dne 20. prosince 1970 č. 126 Sb., zákonem ze dne 12. července 1950 č. 86 Sb., zákonem ze dne 12. července 1950 č. 88 Sb., zákonem ze dne 16. dubna 1958 č. 19 Sb., zákonem ze dne 29. listopadu 1961 č. 140 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákonem ze dne 17. listopadu 1970 č. 100 Sb., zákonem ze dne 24. dubna 1974 č. 40 Sb. a zákonem ze dne 21. června 1978 č. 64 Sb.

BRANNÝ ZÁKON

Národní shromáždění Republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Č Á S T 1

OZBROJENÉ SÍLY ČESKOSLOVENSKÉ SOCIALISTICKÉ REPUBLIKY

§ 1

Úkoly ozbrojených sil

[¹] K obraně svobody a nezávislosti Československé socialistické republiky, jakož i k ochraně socialistického zřízení a výstavby socialismu bu-

duje svrchovaný československý lid ozbrojené síly, společně Čechům, Slovákům a příslušníkům ostatních národností, jako součást socialistického zřízení a provádí obranu vlasti, spočívající na zásadě, že Československá socialistická republika je pevně zajištěna socialistickým zřízením a spojeneckými svazky se Svazem sovětských socialistických republik a s ostatními socialistickými státy.

[²] Úkolem ozbrojených sil je

- odvrátit ozbrojenou silou napadení nebo ohrožení Československé socialistické republiky vnějším nepřítelem,
- bojovat za samostatnost, celistvost a jednotu

státu, ústavu, republikánskou státní formu a socialistické zřízení proti vnějším nepřítelům a plnit vojenské úkoly plynoucí ze společených závazků Československé socialistické republiky a

c) spolupůsobit při udržování veřejného klidu, pořádku a bezpečnosti uvnitř státu.

[¹] Vojáků v činné službě smí být použito také při pohromách ohrožujících lidské životy nebo důležité hospodářské statky a po přechodnou dobu v mimořádných případech, vyžadují-li toho důležité hospodářské zájmy státu. Podrobnosti, zejména pokud jde o právní poměry vznikající z takového použití, stanoví vláda Československé socialistické republiky nařízením.

§ 2

Složení ozbrojených sil

[¹] Ozbrojené síly tvoří vojsko (odstavec 2) jako jejich základ a veřejné ozbrojené sbory, které určí vláda Československé socialistické republiky, části těchto sborů nebo jednotliví jejich příslušníci, pokud podle tohoto zákona nebo zvláštních předpisů podléhají vojenskému velení; v době mimořádných opatření podle tohoto zákona (§§ 46 až 50) po příslušném povolání (§ 46 odst. 2) též veřejné obranné sbory určené zvláštními předpisy, jejich části nebo jednotliví příslušníci, osoby podléhající branné povinnosti, které se podrobují branné výchově, a jednotky složené z těchto osob, jakož i osoby povolané k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených sil (§ 45).

[²] Vojsko je souhrn vojáků. Vojáky se rozumějí osoby, které byly odvedeny (§ 15) a mají služební povinnost (§ 26).

§ 3

Organizace ozbrojených sil

[¹] Útvary ozbrojených sil se doplňují bez rozdílu národnosti. Služebním jazykem je jazyk český a slovenský; ve styku s mužstvem neznalým služebního jazyka lze užit také jeho mateřského jazyka.

[²] Podrobnosti o právních poměrech příslušníků ozbrojených sil, plynoucích z jejich příslušnosti k nim, zejména z nadřízenosti nebo podřízenosti vůči jiným jejich příslušníkům, o způsobu, jakým se vojenský výcvik a vojenská služba vůbec vykonávají, jakož i o organizaci ozbrojených sil, upraví v mezích tohoto zákona, popřípadě v mezích vládních nařízení vydaných k jeho provedení, v oboru své působnosti federální ministerstvo národní obrany a federální ministerstvo vnitra služebními předpisy, pokud tato úprava nenáleží prezidentu Československé socialistické republiky jako vrchnímu veliteli ozbrojených sil.

[³] Počty vojska stanoví vláda Československé socialistické republiky na návrh ministra národní obrany Československé socialistické republiky,

předložený, pokud jde o vojska ministerstva vnitra, v dohodě s ministrem vnitra Československé socialistické republiky.

Č Á S T 2

BRANNÁ POVINNOST

O d d í l I

V š e o b e c n á u s t a n o v e n í

§ 4

Obsah branné povinnosti

Branná povinnost záleží v povinnosti

- a) odvodní (§ 10),
- b) služební (§ 20),
- c) k zvláštní službě (§ 41),
- d) k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených sil (§ 45).

§ 5

Osobní rozsah branné povinnosti

[¹] Branné povinnosti podléhají v mezích ustanovení odstavce 2 občané Československé socialistické republiky, vyjmajíc ty, kteří požívají na jejím území diplomatických a konzulárních výsad a imunit.

[²] Branná povinnost vzniká 1. lednem roku, v němž občan dovrší 17 let, byla-li však převzata dobrovolně (§ 6 odst. 1), dnem převzetí. Trvá do 31. prosince roku, v němž občan dovrší 60 let. Osoby starší mají brannou povinnost, jen konají-li činnou službu v době mimořádných opatření (§ 46 odst. 4), nebo byla-li jim na jejich žádost doba trvání branné povinnosti prodloužena (§ 22 odst. 3).

[³] Ženy mají odvodní a služební povinnost zpravidla jen v době mimořádných opatření, pokud ji nepřevzaly dobrovolně. Z naléhavých důvodů, zejména není-li počet žen, které dobrovolně vstoupí do vojska, dostatečný, může však vláda Československé socialistické republiky nařízením stanovit, že ženy mají odvodní a služební povinnost i mimo dobu mimořádných opatření.

[⁴] Zrušen.

§ 6

Dobrovolné převzetí a rozšíření branné povinnosti

[¹] Osoby, které nepodléhají branné povinnosti, mohou počínajíc 1. lednem roku, v němž dovrší 17 let, za branné pohotovosti státu (§ 5 zákona č. 40/1961 Sb., o obraně Československé socialistické republiky) bez ohledu na věk, se svolením potřebným podle tohoto zákona dobrovolně převzít brannou povinnost, jsou-li u nich splněny podmínky stanovené tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení.

[²] Osoby podléhající branné povinnosti mohou za podmínek uvedených v odstavci 1 převzít dobrovolně plnění těch způsobů branné povinnosti, které by jinak od nich nebylo lze požadovat, a může jim být na jejich žádost prodloužena doba trvání branné povinnosti, která by jinak zanikla.

[³] Služební povinnost lze dobrovolně převzít zásadně jen v celém jejím rozsahu. Předem mohou však tuto povinnost omezit

- a) příslušníci cizích států,
- b) občané Československé socialistické republiky za branné pohotovosti státu na dobu války, nejde-li o muže, kteří mají ještě pravidelnou odvodní povinnost (§ 11) nebo kterým tato povinnost ještě nevznikla.

§ 7

Úlevy v plnění branné povinnosti

Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, jaké úlevy v plnění branné povinnosti přísluší občanům Československé socialistické republiky, kteří dle trvale v cizině.

§ 8

Zhodnocení výkonu branné povinnosti

[¹] Předpokladem zastávání jakýchkoli veřejných funkcí je řádné plnění veškerých povinností, které dotčené osobě tento zákon ukládá.

[²] Tam, kde pro posouzení platových, mzdových nebo jakýchkoli jiných nároků plynoucích z pracovního poměru rozhoduje doba strávená v dotčeném zaměstnání nebo povolání, započítává se do této doby doba, po kterou dotčená osoba konala vojenskou činnou službu (§ 20 odst. 2), při čemž zvláštní předpisy stanoví podrobnosti; nedotčena zůstávají ustanovení zvláštních předpisů o započítávání vojenské činné služby pro účely nemocenského pojištění zaměstnanců, sociálního zabezpečení a placené dovolené na zotavenou.

§ 9

Zrušen.

Oddíl II

Odvodní povinnost

§ 10

Obsah a vznik odvodní povinnosti

[¹] Odvodní povinnost záleží v povinnosti podrobit se úřednímu řízení, jehož účelem je rozhodnout o povinnosti k vojenské činné službě. Vzniká buď ze zákona jako odvodní povinnost pravidelná (§ 11) nebo mimořádná (§ 12) nebo projevem vůle jako odvodní povinnost dobrovolná (§ 13).

[²] Odvodní povinnost obsahuje povinnost dostavit se k zápisu a odvodu (§ 15), popřípadě k přezkoušení (§ 18), a podrobit se předepsanému řízení,

počítajíc v to potřebné lékařské, popřípadě i nemocniční vyšetření, jakož i vyšetření zvláštních osobních schopností a vlastností dotčené osoby (výběrové vyšetření). Osoba, která má odvodní povinnost, nazývá se branec.

[³] Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, které tělesné nebo duševní vady činí osobu podléhající odvodní povinnosti na-prosto neschopnou k vojenské činné službě a jakým způsobem splní odvodní povinnost osoby stížené těmito vadami, zejména v kterých případech mohou být zproštěny povinnosti dostavit se k odvodu.

[⁴] Osoby, které svou odvodní povinnost nesplnily, mohou být k odvodu předvedeny.

§ 11

Pravidelná odvodní povinnost

[¹] Pravidelná odvodní povinnost vzniká s výhradou ustanovení odstavce 4 mužům 1. lednem roku, v němž dovrší 18 let, nejsou-li již vojáky na podkladě mimořádného nebo dobrovolného odvodu. Pravidelná odvodní povinnost trvá, nejde-li o některý z případů uvedených v odstavci 3 nebo 4 nebo o přezkoušení (§ 18), do konce odvodního řízení, jemuž se osoba této povinnosti podléhající podrobila v roce, v němž dovršila 20 let, nezanikla-li vydáním konečného odvodního rozhodnutí (§ 15 odst. 3) již dříve.

[²] Stanovila-li vláda Československé socialistické republiky nařízením podle § 5 odst. 3 odvodní a služební povinnost, vztahuje se ustanovení odstavce 1 i na ženy.

[³] Občané, kteří v době stanovené v odstavci 1 pro trvání pravidelné odvodní povinnosti nesplnili z jakýchkoli důvodů tuto povinnost, podléhají jí až do vydání konečného odvodního rozhodnutí, nejdéle však do 31. prosince roku, v němž dovrší 60 let.

[⁴] Osoby, které nabyly československého státního občanství po dni stanoveném v odstavci 1 pro vznik pravidelné odvodní povinnosti, podléhají této povinnosti od doby nabytí tohoto občanství až do doby uvedené v odstavci 3.

§ 12

Mimořádná odvodní povinnost

Mimořádné odvodní povinnosti podléhají občané Československé socialistické republiky, kteří nejsou vojáky, za podmínek stanovených v § 49 odst. 1.

§ 13

Dobrovolná odvodní povinnost

Dobrovolné odvodní povinnosti podléhají osoby, kterým byl povolen dobrovolný vstup do vojska (§ 14).

§ 14

Dobrovolný vstup do vojska

[¹] Do vojska dobrovolně vstoupí, kdo na sebe dobrovolně vezme služební povinnost, kterou by ji-

nak neměl, bylo-li mu to na jeho žádost povoleno. Kdo chce dobrovolně převzít tuto povinnost, musí s výhradou ustanovení odstavce 2 na sebe vzít také povinnost podrobit se odvodu, které by jinak nepodléhal (dobrovolná odvodní povinnost). Dobrovolná služební povinnost vznikne, jen je-li dotčená osoba uznána za schopnou k vojenské činné službě.

(2) Nastanou-li za branné pohotovosti státu mimořádné okolnosti, které znemožňují provedení odvodu, lze dobrovolně vstoupit do vojska i bez odvodu. Osoby, které takto do vojska vstoupily, se pokládají za odvedené dnem nastoupení vojenské činné služby. Podrobnosti stanoví federální ministerstvo národní obrany služebním předpisem.

(3) O náležitostech a závaznosti žádostí o dobrovolný vstup do vojska platí obecná ustanovení občanského práva o projevu vůle, pokud tento zákon nebo nařízení vydané vládou Československé socialistické republiky k jeho provedení nestanoví další podmínky.

(4) Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, za jakých podmínek lze povolení k dobrovolnému vstupu do vojska udělit, a upravit řízení o žádostech za takové povolení. Cizím státním příslušníkům povoluje dobrovolný vstup do vojska prezident Československé socialistické republiky.

§ 15

Zápis a odvody

(1) Zápis je úřední řízení, jehož účelem je vzít brance do vojenské evidence, zjistit předběžně jejich způsobilost k vojenské činné službě a učinit opatření k zlepšení zdravotní a jiné způsobilosti branců pro výkon vojenské činné služby.

(2) Odvody jsou pravidelné, mimořádné nebo dobrovolné. Účelem odvodu je rozhodnout o povinnosti branců k vojenské činné službě podle zjištěné tělesné a duševní způsobilosti branců k této službě. Rozhodnutí, že bravec je povinen vojenskou činnou službou (odveden), nazývá se odvedením.

(3) Odvody provádějí okresní odvodní komise. Odvodní rozhodnutí činí zástupce vojenské správy. Dobrovolné odvody mohou provádět též vojenské odvodní komise. Proti odvodnímu rozhodnutí, že bravec je nebo není odveden (konečné odvodní rozhodnutí) nebo že se má dostavit k odvodu v příštím roce (odvod odročen), není opravného prostředku. Odvod může být odročen ze zdravotních nebo jiných důvodů na jeden rok, nejvýše však po dobu tří let. Po této době rozhodne komise s konečnou platností o schopnosti nebo neschopnosti brance k vojenské činné službě. Brancům, kterým byl odročen odvod ze zdravotních důvodů, poskytuje se bezplatná léčebná péče ve zdravotnických zařízeních státní zdravotní správy.

(4) Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, jak se zřizují okresní a krajské odvodní komise, jak jsou složeny a jak se zápis a odvody provádějí, a upravit jím odvodní řízení.

§ 16

Pravidelné odvody

(1) Pravidelnému odvodu se podrobují osoby podléhající pravidelné odvodní povinnosti.

(2) Pravidelné odvody se konají jako hlavní nebo dodatečné. Hlavní odvody se konají každoročně zpravidla v měsících září a říjnu, nestanoví-li federální ministerstvo národní obrany jinak. Dodatečné odvody se konají podle potřeby.

§ 17

Mimořádné a dobrovolné odvody

(1) Mimořádným odvodům se podrobují osoby podléhající mimořádné odvodní povinnosti. Není-li možno pro mimořádné okolnosti provést takové odvody způsobem stanoveným tímto zákonem a nařízením vydaným vládou Československé socialistické republiky k jeho provedení, upraví způsob jejich provedení federální ministerstvo národní obrany se zřetelem k daným okolnostem.

(2) Dobrovolným odvodům se podrobují osoby, kterým byl povolen dobrovolný vstup do vojska. Dobrovolné odvody se konají podle potřeby.

§ 18

Přezkoušení

(1) Je-li odůvodněna domněnka, že konečné odvodní rozhodnutí, podle něhož bravec nebyl odveden, je nesprávné, přezkouší je krajská odvodní komise.

(2) Přezkoušení je přípustné jen do tří let po 31. prosinci roku, v němž došlo k odvodnímu rozhodnutí. Bylo-li však toto rozhodnutí způsobeno činem, který zakládá skutkovou podstatu trestného činu, lze přezkoušení provést kdykoliv.

(3) Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, kdo přezkoušení nařizuje a za jakých podmínek a jakým způsobem se přezkoušení provádí.

(4) Proti rozhodnutí krajské odvodní komise není opravného prostředku.

§ 19

Náklady spojené se zápisem, odvodem a přezkoušením

(1) Činí-li vzdálenost odvodního místa od místa brancova pobytu více než 6 km, hradí stát výdaje za jeho dopravu k zápisu, odvodu a zpět. Branci se hradí při použití veřejných hromadných dopravních prostředků jízdné v nejnižší třídě.

(2) Osoba, která se nedostavila bez vážného omluvného důvodu k přezkoušení, je povinna nahradit náklady za zmařené přezkoušení. Je-li při odeslání některé osoby do vojenské nemocnice nutný doprovod pro její odpor nebo pro podezření z útoku, hradí náklady za doprovod dotčená osoba.

[³] Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, jakým způsobem se hradí náklady spojené s plněním odvodní povinnosti.

Oddíl III

Služební povinnost

§ 20

Pojem a druhy služební povinnosti

[¹] Služební povinnost je povinnost vojáků včas nastoupit a vykonávat vojenskou činnou službu (odstavec 2).

[²] Vojenská činná služba zahrnuje:

- a) základní službu (§ 27),
- b) náhradní službu (§ 28),
- c) další službu (§ 37),
- d) službu vojáků z povolání (§ 25 odst. 1),
- e) službu vojáků ve výslužbě, povoláných přechodně k činné službě (§ 25 odst. 3),
- f) vojenská cvičení (§ 39) a
- g) mimořádnou službu (§ 46 odst. 1, § 47 odst. 1, § 49 odst. 2).

[³] Každý voják je povinen plnit služební povinnost osobně podle svých duševních i tělesných schopností a znalostí.

[⁴] Vojáci, kteří plní některou z povinností uvedených v odstavci 2, jsou vojáky v činné službě, ostatní vojáci jsou vojáky mimo činnou službu.

§ 21

Začátek a konec služební povinnosti

[¹] Služební povinnost vzniká dnem odvedení. Tímto dnem se odvedení zařadují do vojska a stávají se vojáky. Až do dne nastoupení základní (náhradní) služby označují se vojáci výrazem „odvedenci“.

[²] Služební povinnost končí propuštěním z vojska (§ 22).

§ 22

Propuštění z vojska

[¹] Z vojska se propustí:

- a) osoby, které byly odvedeny, aniž pro to byl dán právní podklad;
- b) osoby, které dosáhly věku, kdy končí jejich branná povinnost. Vykonává-li osoba, která dosáhla tohoto věku, vojenskou činnou službu v době, kdy bylo nařízeno některé z mimořádných opatření, prodlužuje se její branná povinnost až do jejího propuštění z této služby; při zrušení mimořádných opatření musí však být tyto osoby propuštěny;
- c) osoby, které se staly trvale neschopnými k vojenské činné službě, vyjímajíc vojáky z povolání a ve výslužbě, které lze propustit jen na jejich písemnou žádost;

d) osoby, u nichž nastaly jiné okolnosti způsobující zánik branné povinnosti a které přitom nehodlají se souhlasem vojenské správy dobrovolně převzít další plnění branné povinnosti.

[²] Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, jak se zjišťuje neschopnost vojáků k vojenské činné službě (řízení přezkumné), a určí, jaké právní následky má takové zjištění.

[³] Osobám, které dosáhly věku, kdy končí jejich branná povinnost, může vojenská správa na jejich žádost dobu jejího trvání prodloužit. Takové osoby lze pak z vojska propustit na jejich žádost, nebylo-li nařízeno některé z mimořádných opatření. Z úřední moci lze je propustit kdykoliv. O vojácích z povolání a ve výslužbě, kteří sami nepožádají o propuštění z vojska, má se za to, že jim byla doba trvání branné povinnosti prodloužena.

§ 23

Zrušen.

§ 24

Služební povinnost osob zvolených do zákonodárných sborů

U členů Federálního shromáždění nebo České národní rady a Slovenské národní rady, pokud nejsou vojáky z povolání, se nastoupení vojenské činné služby odloží, popřípadě se jejich činná služba přeruší na dobu, po kterou jsou členy některého z těchto zákonodárných sborů. Vojenská cvičení takto zameškaná se promíjejí. Ustanovení první věty neplatí, byl-li vyhlášen stav branné pohotovosti státu.

§ 25

Služební povinnost vojáků z povolání a ve výslužbě

[¹] Vojáky z povolání jsou vojáci, kteří vojenskou službu vykonávají jako své povolání ve služebním poměru, do něhož byli přijati podle zvláštních předpisů. Vojáci z povolání jsou povinni vojenskou činnou službou, dokud tento jejich služební poměr nezanikne.

[²] Vojáci z povolání setrvávají ve vojenské činné službě a generálové, důstojníci a praporčíci v záloze setrvávají v záloze podle vojenských hodností do dosažení těchto věkových hranic:

Vojenské hodnosti	Činná služba	Věkové hranice		
		Záloha 1. kategorie	Záloha 2. kategorie	Záloha 3. kategorie
rotní, rotmistři a nadrotmistři	45	50	—	55
podpraporčíci, praporčíci a nadpraporčíci	50	50	—	55
podporučíci a poručíci	40	40	45	50

nadporučíci				
a kapitáni	40	45	50	55
majoři	45	45	50	55
podplukovníci	45	50	55	60
plukovníci	50	55	—	60
generálové	55	60	—	65
generálové — ženy	50	—	—	50
ostatní vojákyně				
z povolání				
a vojákyně				
v záloze	podle	—	—	50
	hodnosti			

Po dobu stanovenou věkovou hranicí pro setrvání v záloze 3. kategorie prodlužuje se generálům v záloze branná povinnost (§ 5 odst. 2).

(3) Vojáky ve výslužbě se stávají generálové, důstojníci a praporčíci, kteří byli

- a) propuštěni z vojenské činné služby po dosažení věkových hranic zálohy 3. kategorie,
- b) přeloženi do zálohy a dosáhli věkových hranic zálohy 3. kategorie,
- c) propuštěni z vojenské činné služby pro trvalou neschopnost k vojenské činné službě.

Služební povinnost vojáků ve výslužbě trvá, dokud nebyli propuštěni z vojska. Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, kdy mohou být na přechodnou dobu povoláni k činné službě.

§ 26

Služební povinnost příslušníků Sboru národní bezpečnosti

(1) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti, kteří vykonali základní službu, jsou po dobu služebního poměru k tomuto sboru osvobozeni od služební povinnosti, kterou by jinak byli povinni.

(2) Osoby, jejichž služební poměr k tomuto sboru skončil, mají služební povinnost jako vojáci v záloze téhož ročníku narození. Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením a v mezích tohoto nařízení federální ministerstvo národní obrany služebním předpisem, za jakých podmínek lze těmto osobám upravit vojenskou hodnost se zřetelem na hodnost dosaženou v tomto sboru.

§ 27

Základní služba

(1) Základní službou jsou povinny, nejsou-li určeny k náhradní službě (§ 28), osoby, které byly odvedeny

- a) při pravidelných odvedech nebo při dobrovolných odvedech, k nimž došlo mimo dobu branné pohotovosti státu, nebo
- b) při dobrovolných odvedech za branné pohotovosti státu, neomezily-li svou služební povinnost dobrovolně převzatou na dobu války (§ 6 odst. 3 písm. b)), nebo

c) při mimořádných odvedech, jde-li o muže odvedené v době, kdy neměli ještě pravidelnou odvodní povinnost nebo kdy by jinak pravidelné odvodní povinnosti ještě podléhali, nebo o odvedence, kteří se zavázali k základní službě, k níž nebyli povinni.

(2) Základní služba trvá 24 měsíců a počítá se ode dne skutečného jejího nastoupení. Federální ministerstvo národní obrany může do této doby započítat vykonanou mimořádnou službu nebo její část.

(3) Vláda Československé socialistické republiky může dobu trvání základní služby měnit nařízením.

§ 28

Náhradní služba

(1) Místo základní služby vykonávají náhradní službu osoby určené k ní podle §§ 29 až 31.

(2) Určení k náhradní službě se stane ze zákona (§ 29), na žádost (§ 30) nebo z moci úřední (§ 31).

(3) Náhradní služba trvá 5 měsíců a počítá se ode dne skutečného jejího nastoupení. Federální ministerstvo národní obrany může do této doby započítat vykonanou mimořádnou službu nebo její část.

§ 29

Určení k náhradní službě ze zákona

K náhradní službě se určí osoby, které bez vlastní viny byly odvedeny po 31. prosinci roku, v němž dovršily 30 let, nebo bez vlastní viny nenastoupily základní službu do 31. prosince roku, v němž dovršily 30 let.

§ 30

Určení k náhradní službě na žádost

(1) Bylo-li odvedeno více osob, než je třeba k doplnění počtu vojska stanoveného podle § 3 odst. 3, určí se dále k náhradní službě počet osob, rovnající se rozdílu mezi tímto potřebným počtem a počtem osob, které byly skutečně odvedeny. Tento počet stanoví každoročně federální ministerstvo národní obrany podle početních přírůstků a úbytků, k nimž pravděpodobně dojde po nastoupení odvedenců do základní služby.

(2) K náhradní službě podle odstavce 1 lze určit především odvedence a osoby, jež dosud nevykonaly 5 měsíců základní služby, pokud o to požádají, mají-li pro svou žádost zvláštní důvody rodinné, hospodářské nebo sociální. Osoby dobrovolně odvedené lze k náhradní službě určit, jen vznikly-li důvody pro toto určení po jejich odvedení. Pominou-li důvody po podání žádosti, je žadatel povinen tuto okolnost neprodleně hlásit.

(3) O žádostech za určení k náhradní službě rozhodují krajské odvodní komise; proti jejich rozhodnutí není opravného prostředku. Řízení o žá-

dostech za určení k náhradní službě upraví vláda Československé socialistické republiky nařízením.

[⁴] Ukáže-li se dodatečně, že tu nebylo důvodů, pro něž došlo k určení k náhradní službě, nebo pomínou-li později tyto důvody a není-li ani jiných důvodů pro toto určení, zruší komise po slyšení žadatele původní rozhodnutí a žadatel se povolá k základní službě. Přitom se mu započítává do základní služby doba, po kterou konal náhradní službu nebo část základní služby, jakož i doba, po kterou trvaly ještě po propuštění ze základní nebo náhradní služby důvody, o něž byla opřena žádost za určení k náhradní službě.

§ 31

– Určení k náhradní službě z moci úřední

[¹] Nedosahuje-li počet osob určených k náhradní službě podle ustanovení § 30 odst. 2 celého početního přebytku [§ 30 odst. 1], určí vojenská správa k náhradní službě další osoby, které dosud nevykonaly 5 měsíců základní služby. Při výběru je třeba dbát především zájmů služebních, zároveň se však přihlédne též k rodinným, hospodářským a sociálním poměrům.

[²] Rozhodnutí učiněné podle odstavce 1 lze ze služebních důvodů zrušit. V tomto případě se povolá osoba určená k náhradní službě k výkonu základní služby jen na dobu končící dnem, jímž by byla její základní služba skončila, kdyby nebyla bývala určena k náhradní službě.

[³] Nejsou-li splněny podmínky § 30 odst. 1, lze odvedence určit k náhradní službě jen se souhlasem vlády Československé socialistické republiky.

§ 32

Propuštění na trvalou dovolenou místo určení k náhradní službě

[¹] Osoby, které by měly být podle ustanovení § 30 odst. 2 nebo § 31 odst. 1 určeny k náhradní službě, nemohou však být k této službě určeny jedině proto, že vykonaly základní službu delší 5 měsíců, propustí se na trvalou dovolenou.

[²] O zrušení rozhodnutí učiněného podle odstavce 1 a o opětném povolání osoby propuštěné na trvalou dovolenou k základní službě platí obdobně ustanovení § 30 odst. 4 a § 31 odst. 2.

§ 33

Nastoupení základní a náhradní služby

[¹] Osoby odvedené při pravidelných odvodech, jímž nebyl povolen odklad základní [náhradní] služby [§ 34], nastupují tuto službu v kalendářním roce, v němž byly odvedeny, nebo v roce následujícím.

[²] Nastupní dny vyhlásí každoročně federální ministerstvo národní obrany.¹⁾

[³] Došlo-li k odvodu po stanoveném nástupním dnu nebo nenastoupil-li odvedenec základní [náhradní] službu tohoto dne, může mu vojenská správa povolit odklad této služby do příslušného nástupního dne v příštím kalendářním roce.

[⁴] Federální ministerstvo národní obrany může z důležitých důvodů povolit ve zvláštních případech nastoupení základní [náhradní] služby i mimo nástupní dny vyhlášené podle odstavce 2. Podrobnosti stanoví vláda Československé socialistické republiky nařízením.

[⁵] Pokud dobrovolníci odvedení za branné pohotovosti státu a osoby odvedené při mimořádných odvodech jsou povinni konat základní [náhradní] službu, nastoupí ji zpravidla dnem následujícím po propuštění z mimořádné služby.

§ 34

Odklad základní a náhradní služby

[¹] Odvedencům, kteří se připravují na určité povolání, lze na jejich žádost povolit odklad základní [náhradní] služby, a to nejdéle do stanoveného nástupního dne v roce, v němž dovrší 22 let, výjimečně do stanoveného nástupního dne v roce, v němž dovrší 24 let, a jde-li o studující vysokých škol, do ukončení studia, nejdéle však do 28 let. Obdobně lze povolit odklad, nejdéle však do nástupního dne v roce, v němž žadatel dovrší 22 let, vyžadují-li toho jiné důvody hodné zvláštního zřetele.

[²] Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, kdy lze odložit nastoupení základní [náhradní] služby z úřední moci.

[³] Osoby, kterým byl povolen odklad, nastoupí základní [náhradní] službu v roce, kdy odklad končí, ve stanovený nástupní den.

[⁴] Ukáže-li se dodatečně, že tu nebylo důvodů, pro které byl odklad základní [náhradní] služby povolen, nebo pomínou-li dodatečně tyto důvody, lze povolení odkladu zrušit.

[⁵] Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, jak se provádí povolování odkladů základní [náhradní] služby, upraví řízení o žádostech za ně a stanoví, jak se postupuje, bylo-li zrušeno rozhodnutí o povolení odkladu.

[⁶] Z rozhodnutí, jímž byla žádost za odklad zamítnuta nebo jímž bylo rozhodnutí o povolení odkladu zrušeno, lze podat odvolání do 15 dnů po doručení u orgánu, který rozhodnutí vydal, k orgánu nadřízenému, který rozhoduje s konečnou platností. Rozhodnutí musí obsahovat poučení o odvolání.

§ 35

Prominutí náhradní služby

Osobám, které bez vlastní viny do 31. prosince roku, v němž dovršily 30 let, nenastoupily náhradní

¹⁾ Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění č. 4/1962 Sb., o vyhlášení zákonů a jiných právních předpisů, zákon č. 164/1968 Sb., kterým se mění předpisy o vyhlášení zákonů a jiných právních předpisů.

službu, k níž byly určeny na žádost nebo z moci úřední, jakož i osobám, určeným k náhradní službě ze zákona, může federální ministerstvo národní obrany vykonání náhradní služby prominout.

§ 36

Trvalá dovolená

[¹] Vojáky na trvalé dovolené jsou vojáci, kteří byli ze základní (náhradní) služby předčasně propuštěni a nebyli dosud přeloženi do zálohy. Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, kdy lze vojáky propustit na trvalou dovolenou i v jiných případech, než které upravuje tento zákon.

[²] Federální ministerstvo národní obrany může s výhradou ustanovení § 32 odst. 2 povolát osoby předčasně propuštěné na trvalou dovolenou ze základní (náhradní) služby k pokračování v této službě.

[³] Propuštěním na trvalou dovolenou se základní (náhradní) služba přerušuje. Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, kdy lze osobám propuštěným na trvalou dovolenou, které nebyly povolány k pokračování v základní (náhradní) službě do dne, kdy by jinak jejich základní (náhradní) služba skončila, zbytek této služby prominout i v jiných případech, než které upravuje tento zákon, jakož i v kterých případech lze osobám, které byly povolány k pokračování v základní (náhradní) službě, dobu strávenou na trvalé dovolené do této služby započíst.

§ 37

Další služba

[¹] Vojákům, kteří vykonali základní službu, lze na jejich žádost povolit, aby vykonali další službu. Vojákům, kteří konali jen náhradní službu, lze toto povolení udělit, jen byli-li k náhradní službě určení podle § 29 nebo § 31. Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, jakým způsobem a za jakých podmínek se povoluje konání další služby.

[²] Další službou jsou povinni vojáci, kteří vykonali základní službu,

- a) byli-li na svou žádost vzděláni a vycvičeni na náklad státu pro službu vojáků z povolání nebo dostali-li k tomu účelu stipendia nebo alespoň částečnou náhradu studijních nákladů, nebo
- b) byla-li jim jako vojákům z povolání na jejich vlastní žádost státem poskytnuta úhrada nákladů nebo podpora k zdokonalení nebo vzdělání v zájmu vojenské služby, nebo
- c) byli-li na svou žádost zdokonaleni nebo vycvičeni ve zvláštních odvětvích vojenské služby, nebo
- d) převzali-li závazek k takové službě.

[³] Závazek k další službě podle odstavce 2 písm. a) až c) se posuzuje podle předpisů platných

v době jeho vzniku, závazek k další službě podle odstavce 2 písm. d) podle předpisů platných v době jeho převzetí. Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, kdy a za jakých podmínek lze vojáka předčasně propustit z tohoto závazku.

§ 38

Záloha

[¹] Přeložení do zálohy se provede dnem, který následuje po dni skončení základní (náhradní) služby, další služby nebo služby vojáků z povolání, kteří nebyli přeloženi do výslužby a mají ještě služební povinnost. Dále budou přeloženy do zálohy dnem, který následuje po dni skončení mimořádné služby, osoby odvedené při mimořádných odvozech, které po svém propuštění z této služby nejsou povinny základní (náhradní) službou a jejichž služební povinnost trvá podle zákona nebo na podkladě dobrovolného převzetí. Dobrovolníci odvedení za branné pohotovosti státu se přeloží za obdobných podmínek do zálohy dnem, který následuje po dni skončení mimořádné služby, nejde-li o osoby, které dobrovolně převzaly služební povinnost jen na dobu války. Takové osoby se z vojska propustí [§ 22 odst. 1 písm. d)].

[²] Osoby, kterým byla náhradní služba prominuta podle ustanovení § 35, zařadí se do zálohy, a nastoupily-li již náhradní službu, přeloží se do zálohy dnem, který následuje po dni propuštění z této služby.

[³] Osoby přeložené do zálohy jsou až do doby, kdy budou propuštěny z vojska nebo kdy se stanou vojáky z povolání nebo v další službě vojáky v záloze. Služební povinnost plní konáním vojenských cvičení [§ 39) a mimořádné služby (§ 46 odst. 1, § 47 odst. 1).

§ 39

Vojenská cvičení

[¹] Vojáci v záloze z počtu mužstva a poddůstojníků jsou povinni vojenskými cvičeními v úhrnné době 16 týdnů; vojáci v záloze, kteří konali základní službu kratší než tři čtvrtiny základní služby (§ 27 odst. 2 a 3), jsou povinni vojenskými cvičeními v úhrnné době 20 týdnů.

[²] Generálové, důstojníci a praporčíci v záloze jsou povinni vojenskými cvičeními po úhrnnou dobu 20 týdnů; do ní se jim započítají vojenská cvičení, která vykonali jako příslušníci mužstva nebo poddůstojníci.

[³] Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením počet, délku a dobu konání jednotlivých vojenských cvičení, přičemž určí, za jakých podmínek může federální ministerstvo národní obrany výjimečně ze služebních důvodů upravit konání vojenských cvičení odchýlně od ustanovení nařízení vlády Československé socialistické republiky.

[4] Vojáci z povolání, jakož i vojáci, kteří konali další službu (§ 37), jsou po přeložení do zálohy povinni vojenskými cvičeními jako příslušníci téhož ročníku narození.

[5] Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, za jakých podmínek mohou být povolání vojáci ve výslužbě k vojenským cvičením. Úhrnná doba těchto vojenských cvičení nesmí přesahovat 8 týdnů.

[6] Vojákům v záloze může být na jejich žádost povoleno, aby konali mimo povinná cvičení též cvičení dobrovolná.

[7] Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, kdy může federální ministerstvo národní obrany prominout konání vojenského cvičení nebo jeho části, jakož i v kterých případech lze vykonanou mimořádnou nebo zvláštní službu započítat jako vojenské cvičení.

[8] Zavádějí-li se nové bojové prostředky nebo vyžadují-li toho důvody výcvikové, mohou být povolání vojáci v záloze k výjimečnému vojenskému cvičení na dobu nezbytné potřeby. Povolání vojáků v záloze v rozsahu přesahujícím průměrný počet dvou ročníků narození vyžaduje předchozího schválení vlády Československé socialistické republiky. Výjimečné cvičení se podle možnosti započte do úhrnné doby cvičení, stanovené v odstavcích 1, 2 a 4.

§ 40

Nahrazování zameškané vojenské činné služby

[1] Osoby konající vojenskou činnou službu jsou povinny plně nahradit službu, kterou zameškaly výkonem trestu odnětí svobody znemožňujícího jim výkon služby, jakož i službu, kterou zameškaly zběhnutím nebo svémocným odloučením.

[2] Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením,

- a) zda a jak se nahrazuje vojenská činná služba zameškaná z jiných důvodů, zejména pro dovolenou přesahující výměru dovolené stanovené příslušnými předpisy, nemocí, těhotenstvím, mateřstvím nebo vazbou,
- b) u kterých druhů vojenské činné služby a za jakých podmínek má opožděné nastoupení této služby za následek, že se dotčená osoba propustí a povolá na jiný nástupní den, a
- c) kdy může federální ministerstvo národní obrany prominout povinnost k nahrazování vojenské činné služby.

Oddíl IV

Povinnost k zvláštní službě

§ 41

Druhy zvláštní služby

Zvláštní službou se rozumí:

- a) služba příslušníků veřejných ozbrojených sborů, konaná v ozbrojených silách podle tohoto

zákona (§ 46 odst. 2) nebo podle zvláštních zákonů,

- b) služba konaná v ozbrojených silách podle tohoto zákona (§ 46 odst. 2) příslušníky veřejných ochranných sborů a osobami podléhajícími branné povinnosti, které se podrobují branné výchově.

§ 42

Vznik a konec povinnosti k zvláštní službě

[1] Povinnost k zvláštní službě vzniká dnem, na který zní povolání do této služby, bez ohledu na případné dřívější zařazení dotčených osob do vojska.

[2] Povinnost k zvláštní službě končí propuštěním z této služby (§ 43).

§ 43

Propuštění ze zvláštní služby

Ze zvláštní služby budou propuštěny:

- a) osoby, které byly povolány, aniž pro to byl dán právní podklad,
- b) osoby, které se staly tělesně nebo duševně nezpůsobilými k zvláštní službě,
- c) osoby, u nichž nastaly jiné okolnosti způsobující zánik branné povinnosti, vyjmažíc dosažení stanoveného věku (§ 46 odst. 4),
- d) osoby povolané k mimořádné službě,
- e) osoby povolané k této službě v době mimořádných opatření, jakmile se zruší tato opatření.

§ 44

Zrušen.

Oddíl V

Osobní úkony pro potřeby ozbrojených sil

§ 45

Rozsah povolání

[1] Bylo-li nařízeno jakékoli mimořádné opatření podle tohoto zákona, lze pro potřeby ozbrojených sil požadovat osobní úkony od osob, které mohou být pro tento případ předem určeny.

[2] Osoby povolané k osobním úkonům podle odstavce 1 se stávají dnem, na který jsou povolány, na dobu tohoto povolání příslušníky ozbrojených sil, i když nejsou vojáky, a podléhají pro trestné činy spáchané v této době vojenské kázeňské a soudní pravomoci.

[3] Pokud tento zákon nebo předpisy vydané podle něho nestanoví jinak, platí o osobních úkonech pro potřeby ozbrojených sil ustanovení zákona o obraně Československé socialistické republiky.

Oddíl VI

Mimořádná opatření

§ 46

Mimořádná opatření mimo dobu branné pohotovosti státu

[¹] Dojde-li k událostem ohrožujícím zvýšenou měrou samostatnost, celistvost a jednotu státu, ústavu a republikánskou státní formu a socialistické zřízení (doba zvýšeného ohrožení státu), může prezident Československé socialistické republiky nařídit, aby byli povoláni k mimořádné službě na dobu nezbytné potřeby vojáci v záloze, a to v počtu nepřesahujícím počet vojáků v záloze sedmi nejmladších ročníků narození.

[²] Mimo opatření uvedená v odstavci 1 může prezident Československé socialistické republiky na návrh vlády Československé socialistické republiky nařídit, aby byly povolány k zvláštní službě veřejné ozbrojené sbory, které vláda Československé socialistické republiky určila, veřejné ochranné sbory, části nebo jednotliví příslušníci těchto sborů, jakož i osoby podléhající branné povinnosti, které se podrobují branné výchově, a jednotky složené z těchto osob. Osoby, které v takových případech budou povolány, mohou být již předem určeny. Povolání osoby podléhající vojenskému velení, stávají se příslušníky ozbrojených sil, i když nejsou vojáky, dnem, na který jsou povolány, při povolání sborů, jednotek nebo jejich částí dnem, na který je povolán sbor, jednotka nebo část, k nimž náleží. Podléhají po dobu této zvláštní služby vojenské kázeňské a soudní pravomoci a ustanovením trestního zákona o trestných činech vojenských.

[³] Bylo-li nařízeno některé z mimořádných opatření uvedených v odstavci 1 nebo 2, může vláda Československé socialistické republiky vyhláškou ve Sbírce zákonů stanovit, že se osobám podléhající branné povinnosti zakazuje cestovat do ciziny.

[⁴] Po dobu trvání mimořádných opatření podle odstavce 1 nebo 2 nelze propustit ani z vojenské činné služby, ani ze zvláštní služby osoby, které v době vykonávání této služby dosáhly věku, kdy by jinak končila jejich branná povinnost.

[⁵] Mimořádná opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 zrušuje prezident Československé socialistické republiky.

§ 47

Mobilizace

[¹] Mobilizací se podle tohoto zákona rozumí hromadné povolání vojáků mimo činnou službu k mimořádné službě, přesahuje-li toto povolání svým rozsahem rozsah opatření uvedených v § 46.

[²] Mobilizace může být všeobecná nebo částečná; všeobecná mobilizace se vztahuje na všechny vojáky mimo činnou službu, kteří nejsou zproštěni mimořádné služby, jakož i na celé státní

území; částečná mobilizace se vztahuje na část uvedených vojáků, popřípadě na část státního území.

[³] Mobilizaci nařizuje prezident Československé socialistické republiky.

[⁴] Opatření nařízená k provedení mobilizace se zrušují demobilizací. Nařizuje ji prezident Československé socialistické republiky.

§ 48

Některé právní účinky vyhlášení stavu branné pohotovosti státu

[¹] Jakmile je veřejně známo, že stát mobilizací vstoupil do stavu branné pohotovosti, jsou vojáci, kteří dle mimo území Československé socialistické republiky, povinni dostavit se bez zvláštního povolání neprodleně k nastoupení vojenské činné služby. Prezident Československé socialistické republiky může vyzvat vojáky, kteří z důvodů nezávislých na jejich vůli nemohou nastoupit vojenskou činnou službu z území mimo Československou socialistickou republiku, aby se přihlásili do vojenských služeb spojeneckého státu, v němž dle nebo do něhož se mohou dostat, a aby pro případ, že jim na podkladě jejich přihlášky bude umožněna služba v armádě spojeneckého státu, tuto službu konali po dobu války. Vojáci jsou povinni této výzvy uposlechnout.

[²] Za branné pohotovosti státu se konají jen mimořádné a dobrovolné odvody. Dobrovolně mohou však v této době vstoupit do vojska jen osoby, které v době přihlášky nebyly ještě povolány k mimořádnému odvodu. Vojákům v záloze a ve výslužbě, kteří nebyli povoláni k vojenské činné službě, může vojenská správa na jejich žádost povolit dobrovolné konání mimořádné služby. Žádost za povolení dobrovolného konání mimořádné služby nelze odvolat.

§ 49

Mimořádná opatření za branné pohotovosti státu

[¹] Za branné pohotovosti státu může prezident Československé socialistické republiky na návrh vlády Československé socialistické republiky nařídit mimořádné odvody (§ 17 odst. 1) osob, podléhajících branné povinnosti (§ 5), které dosud nebyly odvedeny nebo byly z vojska propuštěny.

[²] Osoby odvedené při mimořádných odvodech nastupují mimořádnou službu v nástupní dny, které stanoví federální ministerstvo národní obrany, a setrvávají v ní až do propuštění. Musí být propuštěny z této služby, jakmile byl ukončen stav branné pohotovosti státu. Ženy odvedené při mimořádných odvodech, jakož i osoby, které dobrovolně vstoupily do vojska toliko na dobu války, se propustí dnem propuštění z mimořádné služby zároveň z vojska (§ 22 odst. 1 písm. d)], nepožádají-li o přeložení do zálohy a nezavázaly-li se ani konat základní službu po skončení mimořádné služby.

§ 50

Zproštění mimořádné služby

(1) Povinnosti nastoupit mimořádnou službu lze zprostit osoby, u nichž je v důležitém zájmu ozbrojených sil nebo v jiném důležitém obecném zájmu třeba, aby mohly dále vykonávat své zaměstnání. Vojáci v záloze mladší 35 let mohou být zproštěni jen v případech hodných zvláštního zřetele.

(2) Zproštění může být omezeno na určitou dobu. Rozhodnutí, jímž bylo povoleno zproštění, lze ze služebních důvodů zrušit.

(3) Rozsah zproštění a jeho účinnost stanoví v podrobnostech vláda Československé socialistické republiky.

Č Á S T 3

RŮZNÁ USTANOVENÍ

§ 51

Ohlašovací povinnost a vojenská evidence

(1) Branci, vojáci mimo činnou službu a osoby, jež byly určeny k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených sil nebo k zvláštní službě a byly o tomto svém určení uvědoměny, jsou povinni hlásit skutečnosti důležité pro vojenskou evidenci. Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením podrobnosti, zejména v jakých lhůtách, u kterých orgánů a jakým způsobem se ohlašovací povinnost plní.

(2) Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením povinnosti výkonných orgánů místních národních výborů, jiných orgánů a organizací k vedení vojenské evidence.

§ 52

O povolávání

(1) Osoby, které byly povolány k vojenské činné službě, k zvláštní službě, k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených sil nebo k zjištění neschopnosti k vojenské činné službě nebo nezpůsobilosti k zvláštní službě nebo k osobním úkonům, jsou povinny povolání uposlechnout.

(2) Povolání se provádí povolávacím rozkazem. Druhy a způsoby povolávacích rozkazů, jakož i postup při jejich vydávání a doručování stanoví vláda Československé socialistické republiky nařízením.

(3) Povoláním osobám hradí stát jízdné z místa trvalého pobytu do místa nastoupení, osobám propuštěným jízdné z místa propuštění do místa budoucího trvalého pobytu; podrobnosti stanoví vláda Československé socialistické republiky nařízením.

(4) Osoby, které opominuly předepsané hlášení (§ 51) nebo jinak zavinily, že jim povolávací rozkaz nemohl být včas doručen, odpovídají za nenastoupení vojenské činné služby stejně, jako kdyby bývaly povolávací rozkaz dostaly do vlastních rukou. Ustanovení předchozí věty platí i o osobách určených k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených

sil nebo k zvláštní službě a o osobách, u nichž má být zjištěna neschopnost k vojenské činné službě nebo nezpůsobilost k zvláštní službě nebo k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených sil.

§ 53

Vojenské průkazy

Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, jaké průkazy se vydávají brancům a vojákům, a určí podrobnosti o jejich používání.

§ 54

Zrušen.

§ 55

Cestování do ciziny a vystěhování

(1) Osoby, které podléhají branné povinnosti a nesplnily ještě pravidelnou odvodní povinnost, odvedenci, vojáci v činné službě nebo na trvalé dovolené a vojáci v záloze, kteří jsou ještě povinni vojenským cvičením, potřebují k cestování do ciziny povolení vojenské správy.

(2) Muži podléhající branné povinnosti a ženy, které jsou vojákyněmi nebo které podléhají odvodní a služební povinnosti podle § 5 odst. 3, potřebují k vystěhování povolení vojenské správy. Za branné pohotovosti státu potřebují toto povolení všechny ženy podléhající branné povinnosti. Vláda Československé socialistické republiky stanoví nařízením, jakým způsobem a za jakých podmínek se povolení uděluje, a upraví příslušné řízení.

§ 56

Vstup do cizích vojenských služeb

(1) Občané Československé socialistické republiky smějí vstoupit do cizích vojenských služeb jen s povolením prezidenta Československé socialistické republiky. Osoba, které bylo uděleno toto povolení, je po dobu, po níž vykonává službu v armádě cizího státu, osvobozena od plnění branné povinnosti v ozbrojených silách Československé socialistické republiky. Po skončení výkonu této služby podléhá branné povinnosti odpovídající jejímu věku.

(2) Povolení udělené podle odstavce 1 může prezident Československé socialistické republiky kdykoli odvolat. Pozbývá platnosti též, octne-li se stát, do jehož vojenských služeb občan vstoupil, ve válečném stavu s Československou socialistickou republikou nebo se státem, který je spojencem Československé socialistické republiky.

(3) Podrobnosti stanoví vláda Československé socialistické republiky nařízením.

Č Á S T 4

TRESTNÍ USTANOVENÍ

§ 57 až 74

Zrušeny.

Č Á S T 5

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ
USTANOVENÍ

§ 75

Prováděcí předpisy

Vláda Československé socialistické republiky vydá prováděcí předpisy k tomuto zákonu nařízením, které může vyhradit bližší úpravu některých věcí ve svých mezích služebním předpisům federálního ministerstva národní obrany.

§ 76

Příslušnost

[1] Pokud tento zákon nebo předpisy vydané podle něho nestanoví jinak, jsou k vydávání rozhodnutí a opatření podle tohoto zákona příslušné v I. stolici okresní (městské, obvodní) vojenské správy a výkonné orgány okresních (městských, obvodních) národních výborů, v II. stolici krajské vojenské správy (městské vojenské správy jim na rovně postavené) a výkonné orgány krajských národních výborů.²⁾ Sídla okresních (městských, obvodních) vojenských správ a krajských vojenských správ a obvody jejich působnosti stanoví federální ministerstvo národní obrany. Příslušnost vojenských útvarů ve věcech vojáků v činné službě upraví federální ministerstvo národní obrany a federální ministerstvo vnitra služebními předpisy.

[2] Pokud tento zákon nebo předpisy vydané podle něho nestanoví odchylky od obecných předpisů o řízení ve věcech správních, platí tyto předpisy.

[3] Soudy, prokuratura a orgány státní správy jsou v mezích své působnosti povinny spolupůsobit při provádění tohoto zákona a předpisů vydaných podle něho.

[4] Útvary Sboru národní bezpečnosti jsou v mezích své působnosti povinny vyhovět přímým dožadáním místních vojenských správ v případech, kde je nebezpečí v prodlení, zejména ve věcech týkajících se zjišťování pobytu osob, které se nedostavily k zápisu nebo k odvodu, vojáků mimo činnou službu, kteří se nepřihlásili k pobytu, a vojáků, kteří nenašli činnou službu.

§ 77

Osvobození od poplatků

Podání, protokoly a vysvědčení potřebné k provedení tohoto zákona nebo předpisů vydaných podle něho jsou osvobozeny od poplatků a dávek.

§ 78 až 81

Zrušeny.

§ 82

Započítání vojenské služby vykonané v některých
ozbrojených sborech

[1] Na odvody provedené na Slovensku v době od 15. března 1939 do 28. srpna 1944 se hledí, jako kdyby byly provedeny podle dosavadního branného zákona.

[2] Služba vykonaná v branné moci tzv. Slovenského státu v době od 15. března 1939 do 28. srpna 1944 se započítává do celkové doby základní (náhradní) služby podle tohoto zákona.

[3] Krajanům, kteří se navrátili do Československé socialistické republiky, započítává se do celkové doby základní (náhradní) služby podle tohoto zákona doba vojenské služby, kterou vykonali ve spojeneckých armádách. O započtení vojenské služby vykonané v jiných armádách rozhoduje federální ministerstvo národní obrany v dohodě s federálním ministerstvem zahraničních věcí.

[4] Dosavadní předpisy upravující započítání vojenské služby vykonané v Československé armádě v zahraničí, ve spojenecké armádě, v první československé armádě na Slovensku nebo v partyzánské jednotce zůstávají nedotčeny. Pokud nejde o vojáky z povolání, hodnotí se vojenská služba všech těchto druhů jako mimořádná služba podle tohoto zákona.

[5] Vojenská služba vykonaná ve spojenecké armádě na podkladě výzvy podle ustanovení § 48 odst. 1 věty druhé se započítává jako mimořádná služba konaná podle ustanovení tohoto zákona.

[6] Federální ministerstvo národní obrany může v dohodě s federálním ministerstvem zahraničních věcí osobám, které nabyly československého státního občanství, započítat do celkové doby základní (náhradní) služby dobu vojenské služby, kterou vykonaly v cizích armádách.

§ 83

Výklad některých pojmů

Pokud tento zákon nestanoví jinak, rozumějí se tam, kde se mluví o „generálech“, muži i ženy, o „důstojnících, praporčících, poddůstojnících, vojácích, vojácích v záloze a dobrovolnících“ také „důstojnice, praporčice, poddůstojnice, vojákyně, vojákyně v záloze a dobrovolnice“ a výrazem „mužstvo“ se rozumějí muži i ženy.

§ 84

Poměr k dosavadním předpisům

[1] Zrušují se všechny dosavadní předpisy, které odporují ustanovením tohoto zákona, zejména:

1. branný zákon Republiky československé ze dne 19. března 1920 č. 193 Sb. ve znění předpisů jej měnících a doplňujících,

²⁾ Zákon č. 69/1967 Sb., o národních výborech.

2. zákon ze dne 8. dubna 1927 č. 53 Sb., o ročním kontingentu branců, o náhradní záloze a o některých změnách branného zákona,
3. vládní nařízení ze dne 15. dubna 1932 č. 52 Sb., jímž se poskytují úlevy ve vykonávání branné povinnosti příslušníkům československým trvale usdlým v mimoevropských zemích,
4. zákon ze dne 11. května 1932 č. 66 Sb., o délce presenční služby a o některých změnách branného zákona a zákona ze dne 8. dubna 1927 č. 53 Sb.,
5. vládní nařízení ze dne 28. dubna 1933 č. 71 Sb., o odkladu presenční služby,
6. zákon ze dne 19. prosince 1934 č. 267 Sb., o délce presenční služby,
7. zákon ze dne 3. března 1937 č. 26 Sb., kterým se mění § 3 zákona ze dne 11. května 1932 č. 66 Sb.,
8. zákon č. 14/1946 Sb.,
9. ustanovení § 401 b) zákona č. 119/1873 ř. z.,
10. ustanovení § 509 odst. 2 zák. čl. XXXIII/1896,
11. ustanovení čl. I zákona ze dne 1. července 1947 č. 130 Sb., jímž se mění ustanovení branného zákona o povolování sňatků osob podléhajících branné povinnosti a s tím souvisící ustanovení zákona o vyživovacím příspěvku.

(²) Zákon ze dne 7. dubna 1948 č. 85 Sb., jímž se na přechodnou dobu vylučuje přeložení do zálohy (propuštění ze svazku československé branné moci) některých kategorií důstojníků z povolání, pozbyl účinnosti dnem 31. prosince 1952.

§ 85

Účinnost a provedení zákona

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1949; provedou jej ministři národní obrany a vnitra

Československé socialistické republiky v dohodě se zúčastněnými členy vlády Československé socialistické republiky.

Ústava Československé socialistické republiky č. 100/1960 Sb. ze dne 11. července 1960 nabyla účinnosti dnem 11. července 1960, ústavní zákon č. 143/1968 Sb. ze dne 27. října 1968 o československé federaci nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1969, ústavní zákon č. 125/1970 Sb. ze dne 20. prosince 1970, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, nabyl účinnosti dnem 22. prosince 1970, ústavní zákon č. 126/1970 Sb. ze dne 20. prosince 1970 o opatřeních v soustavě federálních ústředních orgánů, v jejichž čele stojí člen vlády Československé socialistické republiky, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1971, trestní zákon č. 86/1950 Sb. ze dne 12. července 1950 nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1950, trestní zákon správní č. 88/1950 Sb. ze dne 12. července 1950 nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1950, zákon č. 19/1958 Sb. ze dne 16. dubna 1958, kterým se mění a doplňuje branný zákon č. 92/1949 Sb., nabyl účinnosti dnem 2. května 1958, trestní zákon č. 140/1961 Sb. ze dne 29. listopadu 1961 nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1962, zákon č. 100/1970 Sb. ze dne 17. listopadu 1970 o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1971, zákon č. 40/1974 Sb. ze dne 24. dubna 1974 o Sboru národní bezpečnosti nabyl účinnosti dnem 1. července 1974 a zákon č. 64/1978 Sb. ze dne 21. června 1978, kterým se mění a doplňuje branný zákon, nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979.

Indra v. r.

122

PŘEDSEDNICTVO FEDERÁLNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

vyhlašuje

úplné znění zákona ze dne 18. prosince 1959 č. 76 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených Ústavou Československé socialistické republiky ze dne 11. července 1960 č. 100 Sb., ústavním zákonem o československé federaci ze dne 27. října 1968 č. 143 Sb., ve znění ústavního zákona ze dne 20. prosince 1970 č. 126 Sb., zákonem ze dne 5. června 1969 č. 59 Sb., zákonem ze dne 18. prosince 1969 č. 150 Sb., zákonem ze dne 17. listopadu 1970 č. 100 Sb. a zákonem ze dne 21. června 1978 č. 65 Sb.

Z Á K O N

o některých služebních poměrech vojáků

Národní shromáždění Republiky československé se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

Občané Československé socialistické republiky konají vojenskou službu v ozbrojených silách Československé socialistické republiky budovaných k obraně svobody a nezávislosti státu a socialistického zřízení. Účelem zákona je upravit služební poměry vojáků v souladu se současným stavem výstavby ozbrojených sil, vytvořit předpoklady pro další zlepšování výkonu služby v ozbrojených silách a stanovit v zákoně některá práva a povinnosti vojáků upravené dosud různými vojenskými předpisy.

D Í L I

VOJENSKÁ PŘÍSAHA

§ 2

[¹] Vojenská přísaha je slavnostním závazkem k plnění povinností při obraně státu, vyplývajících pro vojáky zejména z ústavy, zákonů, vojenských řádů a rozkazů.

[²] Vojáci jsou povinni vykonat přísahu:

„Já, občan Československé socialistické republiky, vědom si své čestné vlastenecké povinnosti, přísahám před bojovou zástavou věrnost pracujícímu lidu vedenému Komunistickou stranou Československa.

Slibuji, že budu vojákem statečným a ukázněným, že budu důsledně a iniciativně plnit ustanovení vojenských řádů, rozkazy velitelů a zachovávat vojenské tajemství. Svědomitě se budu učit ovládat vojenskou techniku a zbraně, svěřené mi pracujícím lidem, a připravovat se pro boj, abych mohl na roz-

kaz prezidenta a vlády Československé socialistické republiky co nejlépe bránit svou rodnou vlast a její socialistický řád proti každému nepříteli.

Pro obranu socialismu jsem vždy připraven stát pevně v řadách ozbrojených sil Československé socialistické republiky po boku Sovětské armády i armád ostatních socialistických zemí v boji proti jeho nepřítelům a nasadit i svůj život k dosažení vítězství.

Tak přísahám!“.

D Í L II

VOJENSKÉ HODNOSTI

§ 3

[¹] Vojenská hodnost (dále jen „hodnost“) je výrazem politických kvalit, vojenských znalostí, zkušeností a schopnosti velet vojskům nebo vykonávat funkce ve štábech a zařízeních ozbrojených sil.

[²] Hodnosti se udělují vojákům s přihlédnutím k jejich morálně politickým a odborným kvalitám, výsledkům služební činnosti, zásluhám, funkčnímu zařazení a délce vojenské služby.

§ 4

Stanoví se tyto hodnosti:

- a) mužstva: voják,
- b) poddůstojníků: svobodník, desátník, četař,
- c) praporčků: rotný, rotmistr, nadrotmistr, podpraporčík, praporčík, nadpraporčík,
- d) důstojníků: podporučík, poručík, nadporučík, kapitán, major, podplukovník, plukovník,
- e) generálů: generálmajor, generálporučík, generálplukovník, armádní generál.

§ 5

Jmenování a povýšení do hodnosti

(1) Vojákům v činné službě a v záloze, kteří nebyli jmenováni nebo povýšeni do vyšších hodností, přísluší hodnost vojína.

(2) Do vyšších hodností mohou být jmenováni nebo povýšeni jen vojáci bezvýhradně oddaní pracujícímu lidu a socialistickému zřízení, s potřebnou tělesnou zdatností, kteří splňují morálně politické a odborné požadavky stanovené prováděcími předpisy.

(3) Do hodností generálů jmenuje a povyšuje na návrh vlády Československé socialistické republiky prezident Československé socialistické republiky. Do hodností důstojníků, praporčíků a poddůstojníků jmenují a povyšují ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky nebo orgány jimi k tomu zmocněné.

§ 6

Odnětí vyšší hodnosti

(1) Vyšší hodnost

- a) bude odňata vojákovi, který svým jednáním prokázal nepřátelský poměr k socialistickému zřízení;
- b) může být odňata vojákovi, jenž se dopustil takového jednání, které je v příkrém rozporu s morálně politickými požadavky kladenými na příslušníky velitelského sboru ozbrojených sil.

(2) Vojákům, jimž byla vyšší hodnost odňata, přísluší hodnost vojína.

(3) Odnětí hodnosti navrhuje komise zřízené ministrem národní obrany Československé socialistické republiky a ministrem vnitra Československé socialistické republiky.

(4) Generálům odnímá hodnost prezident Československé socialistické republiky na návrh vlády Československé socialistické republiky. Ostatním vojákům odnímají hodnost ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky, praporčíkům a poddůstojníkům též orgány jimi k tomu zmocněné.

(5) Ustanovení trestního zákona o ztrátě vojenské hodnosti zůstávají nedotčena.

§ 7

Propůjčení hodnosti

(1) Vojákům lze propůjčit vyšší hodnost, než kterou skutečně mají, na dobu, po kterou toho vyžaduje funkce nebo služební úkol, jimiž byli pověřeni.

(2) Propůjčením hodnosti se nemění branný poměr.

(3) Vojákům, jimž byla hodnost propůjčena, přísluší práva a povinnosti, spojené s touto hodností;

propůjčení hodnosti však nezakládá nárok na úpravu služebních příjmů nebo dávek nemocenské péče a důchodového zabezpečení.

(4) Hodnost propůjčují orgány, které jsou oprávněny do ní jmenovat.

§ 8

Podrobnosti k ustanovením tohoto dílu zákona stanoví ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky.

DÍL III

VOJENSKÝ STEJNOKROJ

§ 9

(1) Vojáci v činné službě jsou povinni nosit vojenský stejnokroj, odznaky, jakož i jinou předepsanou výstroj, pokud ministr národní obrany Československé socialistické republiky nebo ministr vnitra Československé socialistické republiky neustanoví jinak.

(2) Vojáci z povolání mohou nosit mimo dobu zaměstnání občanský oděv.

(3) Předpisy o vojenském stejnokroji, odznacích a jiné výstroji vydají ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky, kteří stanoví též zásady pro nošení vojenského stejnokroje vojáky mimo činnou službu a určí přitom jejich práva a povinnosti.

DÍL IV

USTANOVOVÁNÍ VOJÁKŮ DO FUNKCÍ

§ 10

(1) Vojáci jsou vybíráni a ustanovováni do funkcí v souladu s potřebami ozbrojených sil podle politických a odborných kvalit, velitelských a organizačních schopností a se zřetelem k osobním vlastnostem, zpravidla po získání odpovídajícího vzdělání a praxe.

(2) Vojáky ustanovují do funkcí a odvolávají z nich ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky nebo orgány jimi k tomu zmocněné. Toto ustanovení se netýká funkcí, do kterých ustanovuje prezident Československé socialistické republiky nebo do kterých se ustanovuje podle zvláštních předpisů.

(3) Vojáci mohou být v případech, které nestrpí odkladu, zproštěni výkonu funkce nadřízenými nejmeně o dva stupně vyššími.

(4) Podrobnosti stanoví ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky.

DÍL V

DOBA ZAMĚŠTNÁNÍ A DOVOLENÁ

§ 11

Doba zaměstnání

[1] Nezbytnou podmínkou úspěšné obrany vlasti je stálá bojová pohotovost ozbrojených sil. Zajišťování stálé bojové pohotovosti nedovoluje, aby se na vojáky v činné službě vztahovaly obecné předpisy o úpravě pracovních podmínek pracovníků; zejména se na ně nevztahují předpisy o práci přesčas, o práci noční a o práci ve dnech pracovního klidu.

[2] Rozdělení a délka doby zaměstnání se stanoví služebními předpisy a rozkazy podle konkrétních služebních úkolů.

[3] Nadřízení jsou povinni umožnit svým podřízeným politický, odborný a kulturní růst, plnění ostatních občanských povinností a odpočinek úměrný délce doby zaměstnání a obtížnosti výkonu služby.

§ 12

Dovolená

[1] Vojáci v základní službě mají nárok na řádnou dovolenou ve výměře deseti dnů v každém roce základní služby. Tato výměra dovolené může být prodloužena se zřetelem k náročnosti výkonu služby až o pět dní orgánem zmocněným k tomu příslušným ministrem.

[2] Vojáci z povolání a vojáci v další službě mají nárok na řádnou dovolenou ve výměře třiceti dnů v jednom kalendářním roce. Nelze-li z mimořádných důvodů udělit řádnou dovolenou během kalendářního roku, poskytne se v prvním čtvrtletí následujícího kalendářního roku.

[3] Ze závažných důvodů může být vojákům udělena dovolená bez nároku na peněžní náležitosti nebo krátká (zvláštní) dovolená za podmínek a v rozsahu stanoveném ministrem národní obrany Československé socialistické republiky a ministrem vnitra Československé socialistické republiky.

[4] Podrobnosti stanoví ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky.

DÍL VI

VOJENSKÉ KÁZEŇSKÉ PRÁVO

§ 13

[1] Každý voják je povinen zachovávat vojenskou kázeň a upevňovat ji.

[2] Velitelé jsou povinni vychovávat své podřízené k uvědomělé vojenské kázní. K tomu se jim svěřuje právo udělovat kázeňské odměny a ukládat kázeňské tresty. Tato vojenská kázeňská pravomoc slouží k udržování a upevňování vojenského pořádku a kázní.

§ 14

Rozsah vojenské kázeňské pravomoci

Vojenské kázeňské pravomoci podléhají

- a) vojáci v činné službě,
- b) osoby, které se povoláním k zvláštní službě staly příslušníky ozbrojených sil,
- c) osoby povolané k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených sil,
- d) vojáci mimo činnou službu pro kázeňské přestupky spáchané ve vojenském stejnokroji,
- e) osoby, které měly nastoupit vojenskou činnou službu, pro nenastoupení této služby, pokud nejde o trestný čin,
- f) váleční zajatci.

§ 15

Kázeňské odměny

[1] Kázeňské odměny jsou udělovány za záslužné činy nebo za příkladné plnění vojenských povinností.

[2] Kázeňskými odměnami jsou zejména: pochvala, peněžité nebo věcné dary, udělení čestného odznaku a mimořádné povýšení.

§ 16

Kázeňský přestupek

Kázeňský přestupek je takové zaviněné jednání nebo opomenutí, které se přičítá vojenským řádům a předpisům, rozkazům a nařízením a porušuje vojenskou kázeň, pokud není trestné podle trestního zákona, zákona o přečinech nebo podle jiných předpisů.

§ 17

Kázeňské tresty

[1] Kázeňskými tresty jsou: důtka, pořádkové tresty, tresty odnětí svobody, trest snížení hodnosti o jeden stupeň a u poddůstojníků též trest odnětí hodnosti.

[2] Kázeňskými tresty odnětí svobody jsou: vězení po službě, vězení a domácí vězení.

[3] Nejvyšší výměra kázeňského trestu odnětí svobody se stanoví na 21 dnů.

§ 18

Ukládání kázeňských trestů

[1] Kázeňský trest lze uložit za kázeňský přestupek podřízenému, nepostačují-li k jeho nápravě a obnovení kázně jiné mírnější výchovné prostředky (domluva, napomenutí apod.).

[2] Druh a výše trestu musí být úměrné povaze přestupku a jeho následkům, míře zavinění, okolnostem, za kterých byl spáchán, dřívějšímu chování provinilého, předvídanému účinku trestu na provinilého a na morální stav jednotky.

[3] Velitel odpovídá za řádné vyšetření případu a za vyslechnutí obviněného před uložením trestu.

§ 19

Podmíněný odklad výkonu trestu

Velitel, který uložil kázeňský trest, může podmíněně odložit jeho výkon na zkušební dobu od jednoho do tří měsíců, má-li vzhledem k dřívějšímu chování potrestaného a k okolnostem případu důvodně za to, že účelu trestu bude dosaženo i bez jeho výkonu.

§ 20

Odvolání

[1] Potrestaný se může odvolat do dvou dnů proti uloženému kázeňskému trestu, má-li za to, že se kázeňského přestupku nedopustil, nebo překročil-li velitel svou kázeňskou pravomoc.

[2] U trestů odnětí svobody může se potrestaný odvolat i proti výši uloženého trestu, má-li za to, že velitel porušil při uložení trestu ustanovení § 18 odst. 2.

[3] Odvolání má u trestů odnětí svobody odkladný účinek.

[4] Potrestaný může podat odvolání s odůvodněním nejbližšímu nadřízenému toho, kdo trest uložil. Nadřízený může uložený trest zrušit, zmírnit nebo ponechat v platnosti. Z rozhodnutí nadřízeného o odvolání se nelze dále odvolat.

§ 21

[1] Kázeňský přestupek se promlčuje uplynutím jednoho roku ode dne, kdy byl spáchán.

[2] Kázeňský trest je možno zahladit.

§ 22

Podrobnější upravení vojenského kázeňského práva stanoví kázeňský řád, který vydá prezident Československé socialistické republiky.

DÍL VII

VOJÁCI Z POVOLÁNÍ

§ 23

Za vojáky z povolání mohou být přijati jen občané Československé socialistické republiky bezvýhradně oddaní pracujícímu lidu a socialistickému zřízení, s potřebnou tělesnou zdatností, kteří splňují morálně politické a odborné požadavky stanovené prováděcími předpisy.

§ 24

[1] Vojáci z povolání jsou praporčíci, důstojníci a generálové, kteří vykonávají vojenskou službu jako své povolání ve služebním poměru, do něhož byli přijati na vlastní žádost po vykonání základní (náhradní) služby.

[2] Jestliže byl do služebního poměru vojáka z povolání přijat voják, který je podle branného zákona povinen další službou, plní svoji povinnost k další službě ve služebním poměru vojáka z povolání.

§ 25

Vznik a zánik služebního poměru

Služební poměr vojáka z povolání vzniká dnem přijetí; zaniká propuštěním z tohoto služebního poměru, odnětím nebo ztrátou vojenské hodnosti, propuštěním z vojska a úmrtím.

§ 26

Propuštění ze služebního poměru

[1] Ze služebního poměru vojáka z povolání se propustí vojáci,

- a) kteří byli uznáni vojenskou lékařskou komisí neschopnými k vojenské činné službě ze zdravotních důvodů,
- b) pro něž není při snížení počtů ozbrojených sil jiné služební zařazení,
- c) pro služební nezpůsobilost na základě hodnocení,
- d) kteří mají na základě usnesení vlády Československé socialistické republiky přejít k civilním orgánům nebo organizacím na funkce neplánované pro vojáky z povolání.

[2] Ze služebního poměru vojáka z povolání lze propustit vojáky,

- a) kteří ve vojenské činné službě dosáhli věkové hranice stanovené v branném zákoně,
- b) kteří splňují podmínky nároku na starobní důchod,
- c) u nichž vojenská lékařská komise stanovila sníženou schopnost k vojenské činné službě ze zdravotních důvodů a pro něž není v ozbrojených silách jiné vhodné zařazení,
- d) na vlastní žádost z důvodů hodných zvláštního zřetele,
- e) kteří se dopustili jednání závažným způsobem znevažujícího hodnost generála, důstojníka nebo praporčíka,
- f) kteří byli pravomocně odsouzeni soudem k ne podmíněnému trestu odnětí svobody.

[3] Vojáci z povolání, kteří dosáhli věkové hranice stanovené pro setrvání ve vojenské činné službě, mohou být se svým souhlasem ponechání podle potřeb ozbrojených sil ve služebním poměru nad stanovenou věkovou hranici na základě rozhodnutí ministra národní obrany Československé socialistické republiky nebo ministra vnitra Československé socialistické republiky anebo orgánů jimi k tomu zmocněných. Ze služebního poměru se podle odstavce 2 písm. a) propustí vojáci, kteří s ponecháním v něm nad stanovenou věkovou hranici nesouhlasí.

(4) O propuštění vojáka z povolání podle odstavce 2 písm. e) nebo f) může být rozhodnuto pouze do dvou měsíců ode dne, kdy byl důvod propuštění zjištěn, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy tento důvod vznikl.

(5) Návrhy na propuštění vojáků z povolání podle odstavce 2 písm. e) a f) posuzují komise zřízené ministrem národní obrany Československé socialistické republiky a ministrem vnitra Československé socialistické republiky.

(6) Voják z povolání, který má být propuštěn ze služebního poměru, musí být o propuštění vyzváno nejmeně tři měsíce předem, není-li oboustrannou dohodou stanoveno jinak.

§ 27

(1) O přijetí do služebního poměru a propuštění z něho rozhodují u vojáků z povolání v oboru své působnosti ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky; u praporčíků z povolání orgány příslušnými ministry k tomu zmocněné.

(2) O propuštění podle § 26 odst. 2 písm. d) rozhodují v oboru své působnosti ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky.

§ 28

(1) Vojáci z povolání jsou povinni vykonávat službu v místě a ve funkci podle potřeb ozbrojených sil, plnit iniciativně a svědomitě služební povinnosti a soustavně zvyšovat své politické a odborné znalosti i tělesnou zdatnost.

(2) Přemístění vyžadované vojákem z povolání ze závažných důvodů lze uskutečnit, dovoluje-li to zájem služby.

(3) Vojákům z povolání je zabezpečován orgány federálního ministerstva národní obrany nebo federálního ministerstva vnitra byt v místě jejich služebního zařazení. Ustanovení zákona o hospodaření s byty zůstávají nedotčena.

§ 28a

(1) Vojákům z povolání může být poskytnuta k upevnění jejich fyzické zdatnosti, tělesného a duševního zdraví preventivní rehabilitace v délce 14 kalendářních dnů v roce.

(2) Vojákům z povolání s oslabeným zdravotním stavem může být poskytnuta na základě lékařského doporučení preventivní rehabilitace formou lázeňského léčení nebo ozdravenské péče, spojená s částí řádné dovolené.

(3) Podmínky pro poskytování a způsob provádění preventivní rehabilitace stanoví v oboru své působnosti ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky.

§ 29

(1) Vojákům z povolání není dovoleno uzavřít vedlejší pracovní poměr; konat výdělečné práce mohou jen se svolením příslušných orgánů ozbrojených sil.

(2) Vojáci z povolání mohou studovat na školách mimo ozbrojené síly jen se svolením příslušných orgánů ozbrojených sil.

§ 30

(1) Vojáci z povolání mohou být přiděleni k civilním orgánům a organizacím k plnění úkolů obranného charakteru a jiných speciálních úkolů s ponecháním ve vojenské činné službě.

(2) Plánovaný počet funkcí u těchto orgánů a organizací schvaluje Rada obrany státu na základě návrhů předložených po projednání s ministrem národní obrany Československé socialistické republiky nebo ministrem vnitra Československé socialistické republiky.

(3) Podrobnosti o přidělování vojáků z povolání k civilním orgánům a organizacím stanoví vláda Československé socialistické republiky.

§ 31

(1) Vojákům z povolání, propuštěným ze služebního poměru před vznikem nároku na starobní důchod, je vláda Československé socialistické republiky, jestliže o to požádají, povinna prostřednictvím vojenské správy a ve spolupráci se zúčastněnými orgány státní správy zabezpečit umístění v občanském povolání přiměřené jejich vzdělání, praktickým zkušenostem a schopnostem a umožnit přípravu pro zvolené občanské povolání péčí státu.

(2) K vydání podrobnějších předpisů o úkolech orgánů republik při umístění vojáků z povolání podle odstavce 1 se zmocňují vlády České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

(3) Vojákům z povolání propuštěným ze služebního poměru podle § 26 odst. 1 písm. a) nebo odst. 2 písm. c), kteří nemají nárok na příspěvek za službu nebo na důchod ze sociálního zabezpečení, se poskytuje nejdéle po dobu dvou let od propuštění, nejdříve však od nástupu občanského povolání, popřípadě od počátku přípravy na toto povolání, platové vyrovnání, jestliže jejich služební poměr trval alespoň 10 let.

(4) Vojákům z povolání propuštěným ze služebního poměru se poskytuje odchodné podle délky služby v ozbrojených silách až do výše šestinásobku měsíčního hrubého služebního příjmu podle zásad, které stanoví ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky.

(5) Vojákům z povolání propuštěným ze služebního poměru podle § 26 odst. 1 písm. a) nebo b) anebo odst. 2 písm. a) nebo c), kteří nemají nárok na příspěvek za službu, platové vyrovnání nebo

důchod ze sociálního zabezpečení, se poskytuje po dobu jednoho roku ode dne propuštění hodnostní plat odpovídající hodnosti dosažené ke dni propuštění.

[6] Zanikne-li služební poměr vojáka z povolání úmrtím, náleží pozůstalým úmrtné. Výši úmrtného a okruh pozůstalých, kterým náleží úmrtné, stanoví v oboru své působnosti ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky. Nároky pozůstalých podle předpisů o odpovědnosti za škodu při pracovních úrazech a nemocech z povolání zůstávají nedotčeny.¹⁾

[7] Ustanovení odstavců 3 až 5 se vztahují i na vojáky, kteří jsou po dobu vojenské činné služby hmotně zabezpečeni jako vojáci z povolání; ustanovení odstavce 6 se vztahuje též na pozůstalé po těchto vojácích.

§ 32

[1] Podrobnosti k ustanovením tohoto dílu zákona, pokud nejsou vyhrazeny vládě Československé socialistické republiky, stanoví ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky.

[2] Ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky mohou v oboru své působnosti odstraňovat tvrdosti, které by se vyskytly při provádění ustanovení § 31 odst. 3.

[3] Federální ministerstvo národní obrany a federální ministerstvo vnitra stanoví podrobnosti o organizaci, řízení a o dávkách podle § 31 odst. 3 až 7; dále upraví podrobnosti o zápočtu dob a o příjmech, z nichž se vypočítávají dávky.

DÍL VIII

PRÍSPĚVEK ZA SLUŽBU

§ 33

[1] Příspěvek za službu (dále jen „příspěvek“) náleží vojákům z povolání propuštěným ze služebního poměru podle § 26 odst. 1 nebo odst. 2 písm. a) až e), kteří konali službu v ozbrojených silách po dobu nejméně 20 roků a při propuštění dosáhli věku alespoň 40 let. Ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky mohou vojákům propuštěným podle § 26 odst. 2 písm. f) nebo vojákům, jejichž služební poměr zanikl odnětím vojenské hodnosti nebo vyslovením její ztráty, přiznat příspěvek, jsou-li pro to důvody hodné zvláštního zřetele.

[2] Základem pro výpočet příspěvku (dále jen „základ“) je úhrn hrubého funkčního a hodnostního

ho platu vojáka z povolání za poslední měsíc před propuštěním ze služebního poměru nebo měsíční průměr těchto příjmů za posledních pět ukončených kalendářních roků před rokem propuštění ze služebního poměru anebo u výkonných letců a vojáků jim naroveň postavených též před rokem, v němž došlo k ukončení letecké nebo jí naroveň postavené služby, podle toho, co je pro oprávněného výhodnější.

[3] Základní výměra příspěvku za 20 roků služby v ozbrojených silách činí 30 % základu. K základní výměře se přičítají za 21. a každý další rok služby 2 % základu. Nejvyšší procentní výměra příspěvku činí 55 % základu. Nejvyšší výměra příspěvku nemůže však překročit pevné částky, které stanoví vláda Československé socialistické republiky v rozmezí 1400 až 2150 Kčs měsíčně podle hodnosti dosažené vojákem z povolání ke dni propuštění ze služebního poměru; přitom ke dni vzniku nároku na starobní důchod nesmí příspěvek překročit maximální výši částečného invalidního důchodu účastníků odboje.

[4] Služba výkonného letce a výsadkáře a výkon funkcí zvláštní povahy a stupně nebezpečnosti se započítávají ve zvýšeném rozsahu stanoveném služebními předpisy; doba účasti na národním boji za osvobození se započítává v rozsahu stanoveném zákonem o sociálním zabezpečení.

[5] Účastníkům odboje se k příspěvku přičítají podle skupin stanovených zákonem o sociálním zabezpečení za každý započatý rok odbojové činnosti tyto částky:

skupina	měsíčně Kčs
I.	60
II. a III.	50
IV.	40.

[6] Příspěvek se vyplácí jako záloha; po uplynutí každého kalendářního roku, po zániku výdělku nebo zániku nároku na příspěvek se vyplacené zálohy zúčtují.

[7] Při souběhu příspěvku s výdělkem se krátký příspěvek o částku, o kterou úhrn příspěvku a hrubého výdělku přesahuje úhrn hrubého funkčního a hodnostního platu a přídatku za výsluhu let²⁾ náleží oprávněnému za období rozhodné pro stanovení základu podle odstavce 2.

[8] Při souběhu nároku na příspěvek a na starobní, invalidní (částečný invalidní) důchod nebo na důchod za výsluhu let (částečný důchod za výsluhu let) podle předpisů o sociálním zabezpečení náleží oprávněnému podle jeho volby buď důchod nebo příspěvek; nárok na příspěvek trvá až do dosažení věku 60 let.

[9] Ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky mohou příspěvek ode-

¹⁾ § 197 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 6 zákona č. 88/1952 Sb., o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil.

jmout vojákům, jimž byla odňata vojenská hodnost nebo vyslovena její ztráta.

[10] Federální ministerstvo národní obrany a federální ministerstvo vnitra stanoví podrobnosti o organizaci, řízení a rozhodování o dávkách, o zápočtu dob, o příjmech, z nichž se vypočítává příspěvek, o krácení příspěvku při souběhu s výdělkem, o způsobu výplaty dávek a o povinnostech oprávněných osob.

[11] Ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky mohou odstraňovat tvrdosti, které by se vyskytly při provádění ustanovení tohoto dílu zákona.

[12] Vláda Československé socialistické republiky může se zřetelem k vývoji životních nákladů stanovit k příspěvku zvláštní přídavek, popřípadě upravit způsob krácení příspěvku výhodněji.

DÍL IX

§ 34

Zrušen.

DÍL X

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 35

Ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky mohou upravit ve vzájemné dohodě vztahy mezi vojáky v činné službě a příslušníky Sboru národní bezpečnosti.

§ 36

[1] Služební poměr poddůstojníků z povolání podle zákona č. 44/1949 Sb. zaniká dnem 30. září 1960.

[2] Poddůstojníci z povolání, pokud splňují podmínky pro přijetí za vojáky z povolání podle § 23 tohoto zákona, budou na svou žádost podanou do 10. června 1960 přijati ode dne 1. října 1960 za praporčíky z povolání.

[3] Poddůstojníci z povolání, kteří nepožádají o přijetí za praporčíky z povolání nebo kteří podmínky pro přijetí nesplňují, jsou povinni splnit svůj závazek k další službě.

[4] Podrobnosti stanoví ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky.

§ 37

Vojákům, kteří dosáhli hodnosti „staršina“, přísluší ode dne 1. října 1960 hodnost „rotmistr“.

§ 38

Zrušen.

§ 39

Zrušují se:

1. s účinností od 1. května 1960

- a) zákon č. 72/1946 Sb., o úpravě některých právních poměrů důstojníků a rotmistrů z povolání a o převzetí některých osob do československé branné moci,
- b) zákon č. 29/1947 Sb., o likvidaci tak zvaného vládního vojska, jakož i o umísťování a jiném zaopatření jeho zaměstnanců,
- c) zákon č. 60/1947 Sb., jímž se mění zákon ze dne 6. března 1946 č. 72 Sb., o úpravě některých právních poměrů důstojníků a rotmistrů z povolání a o převzetí některých osob do československé branné moci,
- d) zákon č. 116/1947 Sb., o úpravě některých právních poměrů důstojníků, rotmistrů a poddůstojníků aspirantů v záloze,
- e) zákon č. 134/1948 Sb., jímž se prodlužuje platnost předpisů o úpravě některých právních poměrů důstojníků a rotmistrů z povolání a o převzetí některých osob do československé branné moci,
- f) zákon č. 59/1949 Sb., o odnětí vojenské hodnosti některým důstojníkům, rotmistrům a poddůstojníkům vojska mimo činnou službu,
- g) zákon č. 199/1949 Sb., o propůjčování titulů vyšších vojenských hodností,
- h) zákon č. 85/1950 Sb., o opatřeních souvisejících s úpravou kázeňského práva příslušníků ozbrojených sborů,
- i) § 4 zákona č. 88/1952 Sb., o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil,
- j) §§ 3 až 5 zákona č. 286/1948 Sb., o národní bezpečnosti;

2. s účinností od 1. října 1960

- a) zákon č. 44/1949 Sb., o úpravě právních poměrů souvisejících s reorganizací velitelského sboru vojska,
- b) § 5 zákona č. 88/1952 Sb., o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil.

§ 40

Tento zákon nabývá účinnosti ode dne 1. května 1960, s výjimkou ustanovení § 4, které nabývá účinnosti ode dne 1. října 1960; provedou jej ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky.

Ústava Československé socialistické republiky č. 100/1960 Sb. ze dne 11. července 1960 nabyla účinnosti dnem 11. července 1960, ústavní zákon č.

143/1968 Sb. ze dne 27. října 1968 o československé federaci nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1969, ústavní zákon č. 126/1970 Sb. ze dne 20. prosince 1970 o opatřeních v soustavě federálních ústředních orgánů, v jejichž čele stojí člen vlády Československé socialistické republiky, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1971, zákon č. 59/1969 Sb. ze dne 5. června 1969 o některých změnách ve služebních poměrech vojáků z povolání nabyt účinnosti dnem 1. července

1969, zákon č. 150/1969 Sb. ze dne 18. prosince 1969 o přečinech nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1970, zákon č. 100/1970 Sb. ze dne 17. listopadu 1970 o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1971 a zákon č. 65/1978 Sb. ze dne 21. června 1978, kterým se mění a doplňuje zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů, nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979.

Indra v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRAVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **výnos čj. 8031-81/5. odd.-1978** ze dne 17. července 1978, **kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 24. října 1974 čj. 13 011-81/5. odd.-1974 o odměňování technickohospodářských pracovníků oborového podniku Vojenské stavby**, registrovaný v částce 26/1975 Sb.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1978.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Československá komise pro atomovou energii

vydala podle ustanovení § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos č. 1** ze dne 10. října 1978 **o vydání resortního seznamu zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979 a je uveřejněn (se zřetelem na ustanovení § 54 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev) v částce 7 Zpravodaje federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky ČSR a SSR, ročník X/1968.

Československá komise pro atomovou energii

vydala podle § 54 odst. 3 písm. c) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem paliv a energetiky **výnos č. 2/1978** ze dne 27. října 1978 **o zajištění jaderné bezpečnosti při navrhování, povolování a provádění staveb s jaderně energetickým zařízením.**

Výnos stanoví požadavky k zajištění jaderné bezpečnosti staveb s jaderně energetickým zařízením při jejich navrhování, povolování a provádění s cílem uplatnění jednotné státní technické politiky ve výstavbě a péči o životní prostředí.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979.

Výnos je uveřejněn ve Zpravodaji federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, ministerstva výstavby a techniky ČSR a ministerstva výstavby a techniky SSR v částce 7/1978.

Ústřední rada družstev

vydala podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, federálním ministerstvem zahraničního obchodu a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **směrnice** ze dne 16. 8. 1977 čj. 23-1399/77 **o odměňování pracovníků družstevních podniků pro zahraniční obchod v působnosti Ústřední rady družstev.**

Směrnice se vztahují na technickohospodářské pracovníky a na pracovníky dělnických povolání družstevních podniků pro zahraniční obchod v působnosti Ústřední rady družstev.

Směrnice nabyly účinnosti v Unicoopu, družstevním podniku pro zahraniční obchod, Praha dnem 1. července 1978 a v Intercoopu, družstevním podniku pro zahraniční obchod, Bratislava dnem 1. srpna 1978.

Současně pozbyly platnosti:

1. směrnice Ústřední rady družstev ze dne 27. dubna 1972 čj. 23-378/72 o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků družstevních podniků pro zahraniční obchod Unicoop, Praha a Intercoop, Bratislava;

2. změna směrnice Ústřední rady družstev ze dne 27. dubna 1972 čj. 23-378/72 o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků družstevních podniků pro zahraniční obchod Unicoop, Praha a Intercoop, Bratislava vydaná dne 23. 8. 1976 čj. 23-1392/76;
3. směrnice Ústřední rady družstev ze dne 22. dubna 1975 čj. 23-591/75, kterou se mění výše nástupních platů absolventů vysokých, středních odborných, odborných a středních všeobecně vzdělávacích škol po vstupu do pracovního poměru.

Do směrnic lze nahlédnout v Ústřední radě družstev a v družstevních podnicích pro zahraniční obchod v působnosti Ústřední rady družstev.

Ústřední rada družstev

vydala podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem kultury ČSR a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků obchodu **směrnice ze dne 15. srpna 1978 čj. 23-1310/78 o odměňování pracovníků Svěpomoci, vydavatelského, nakladatelského a obchodního podniku Ústřední rady družstev.**

Směrnice se vztahují na technickohospodářské pracovníky a na pracovníky dělnických povolání Svěpomoci, vydavatelského, nakladatelského a obchodního podniku Ústřední rady družstev v Praze.

Směrnice nabudou účinnosti dnem, který určí Ústřední rada družstev.

Pro pracovníky, na které se vztahují tyto směrnice, současně pozbudou platnosti:

1. směrnice Ústřední rady družstev ze dne 25. 3. 1971 čj. 24-173/71 o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků Svěpomoci, vydavatelského, nakladatelského a propagačního podniku Ústřední rady družstev ve znění usnesení představenstva ze dne 19. 5. 1971 čj. 24-324/71 a směrnic ze dne 31. 5. 1973 čj. 23-439/73;
2. směrnice Ústřední rady družstev ze dne 7. 1. 1971 čj. 24-19/71 o úpravě mzdových podmínek dělníků Svěpomoci, vydavatelského, nakladatelského a propagačního podniku Ústřední rady družstev;
3. výnos ministerstva dopravy ze dne 19. prosince 1968 o úpravě mzdových podmínek řidičů silničních motorových vozidel, tramvají a trolejbusů, závozníků, průvodčích a výhybkářů městských dopravních podniků v organizacích v působnosti ministerstva dopravy (Věst. ministerstva dopravy č. 1/1969, reg. v částce 1/1969 Sb.);
4. směrnice Ústřední rady družstev ze dne 22. dubna 1975 čj. 23-591/75, kterou se mění výše nástupních platů absolventů vysokých, středních odborných, odborných a středních všeobecně vzdělávacích škol po vstupu do pracovního poměru.

Do směrnic lze nahlédnout v Ústřední radě družstev a ve Svěpomoci, vydavatelském, nakladatelském a obchodním podniku Ústřední rady družstev v Praze.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos ze dne 31. května 1978 čj. 16 820/78-Va/3 o odměňování technickohospodářských pracovníků Ústředí státní památkové péče a ochrany přírody, ústředního ředitelství.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1978 a je možno do něho nahlédnout v ministerstvu kultury České socialistické republiky a v Ústředí státní památkové péče a ochrany přírody, ústředním ředitelství.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), a podle § 508 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb. (občanský zákoník) dne 9. srpna 1978 pod čj. 23 277/78-403 **směrnice, kterými se mění a doplňují směrnice** ministerstva školství České socialistické republiky **o školním stravování**, uveřejněné pod čj. 23 687/75-403 ze dne 1. září 1975 ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury, roč. 1975, str. 145 a oznámené v částce 26/1975 Sbírky zákonů ČSSR,

Směrnice mění a doplňují zejména některé výživové a finanční normy a spotřební normy ve školních a internátních jídelnách a způsob placení příspěvku na stravování.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. září 1978; jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury, roč. 1978, sešit 9, do kterého je možno nahlédnout ve všech školách a v odborech školství ONV a KNV.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českými výbory Odborového svazu pracovníků školství a vědy a Odborového svazu pracovníků zdravotnictví **výnos ze dne 15. srpna 1978 čj. 24 300/78-42, kterým se mění a doplňuje platový řád pro učitele vysokých škol** ze dne 30. 9. 1971 čj. 25 000/71-132.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. října 1978 a lze do něho nahlédnout na ministerstvu školství ČSR.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 32 odst. 1 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), dne 31. srpna 1978 pod čj. 25 282/78-200 **výnos o učebních plánech pro základní školy, pro základní školy pro mládež vyžadující zvláštní péči, pro zvláštní školy a pomocné školy.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. září 1978. Je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR roč. 1978, sešit 9, do kterého lze nahlédnout ve všech školách a v odborech školství ONV a KNV.

Český báňský úřad

vydal podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy,

1. výnos čj. 7750/42/1976, kterým se povoluje používat důlně bezpečnou protiplynovou trhavinu II. kategorie HARMONIT V;
2. výnos čj. 22/1/1977, kterým se povoluje používat důlní skalní trhavinu PERUNIT 20;
3. výnos čj. 23/2/1977, kterým se povoluje používat důlní skalní trhavinu PERUNIT 22;
4. výnos čj. 24/3/1977, kterým se povoluje používat důlní skalní trhavinu PERUNIT 28;
5. výnos čj. 25/4/1977, kterým se povoluje používat povrchovou trhavinu PERMON EXTRA 9;
6. výnos čj. 26/5/1977, kterým se povoluje používat povrchovou trhavinu PERMON DAP 2;
7. výnos čj. 27/6/1977, kterým se povoluje používat povrchovou trhavinu VESUVIT TN;
8. výnos čj. 28/7/1977, kterým se povoluje používat povrchovou trhavinu SEMTEX 1 A;
9. výnos čj. 29/8/1977, kterým se povoluje používat povrchovou trhavinu SEMTEX 2;
10. výnos čj. 30/9/1977, kterým se povoluje používat povrchovou trhavinu PERMON DAP 1;
11. výnos čj. 31/10/1977, kterým se povoluje používat důlní skalní trhavinu PERMON DAP H 4;
12. výnos čj. 32/11/1977, kterým se povoluje používat povrchovou trhavinu PERMON G 3;
13. výnos čj. 33/12/1977, kterým se povoluje používat povrchovou trhavinu PERMONEX BP;
14. výnos čj. 34/13/1977, kterým se povoluje používat důlní skalní trhavinu PERMONEX V 19;
15. výnos čj. 35/14/1977, kterým se povoluje používat důlně bezpečnou protiprachovou trhavinu SYNTHESIT V 18;
16. výnos čj. 36/15/1977, kterým se povoluje používat důlně bezpečnou protiplynovou trhavinu I. kategorie SEMTINIT 46.

Výnosy nabývají účinnosti dnem oznámení ve Sbírce zákonů ČSSR a jejich úplný text bude uveřejněn v Ústředním věstníku ČSR.

Výnosy jsou k nahlédnutí u Českého báňského úřadu a u všech obvodních báňských úřadů ČSR.